

[Glistrup]

betyder, at en lang række skatteydere, hvor lang rækken nu måtte være, men i hvert fald en række skatteydere, der ellers ville være kommet i § 28-klemmen, ikke kommer i § 28-klemmen, og derfor kan vi selvfølgelig støtte det. Jo længere man går, jo nærmere kommer man vores synspunkter.

Jeg synes, at ministeren er for beskeden, når han slutter bemærkningerne med at fastslå, at dette forslag får ingen administrative konsekvenser. Det må det da gøre, for der må være et væld af tilfælde, hvor man i en ligningsmyndighed ved en grænse på 91.000 kr. begynder at ulejlige sig for at finde ud af: skal vi nu ikke rejse en sag, og måske endda rejser en sag. Men når grænsen er 111.000 kr., så rejser man nogle færre sager. Derfor vil jeg tro, at det har den administrative konsekvens, at vi går i den retning, vi bør gå, nemlig at formindske skatteadministrationens personale, altså det stik modsatte af det, som ministeren gør, selv om jeg må erkende, at dette lovforslag i sig selv ikke kan bære mange hundrede færre ansatte i skattevæsenet, for så stor betydning har det heller ikke, men den administrative konsekvens må det da have, at der bliver mindre arbejde til skattevæsenet og mindre plagerier til skatteyderne, og det er vi glade for, og derfor støtter vi det, hvis vi ikke kan få noget bedre. Hvis man ikke kan få den, man elsker, så må man elske den, man får, og det er altså i dette tilfælde ministeren.

Bollmann (CD):

Også her er der tale om forbedringer. Vi har tidligere været med til at forhøje beløbsgrænsen i § 28, og derfor er det klart, at vi også er positive over for forslaget her i dag.

Jeg vil godt spørge ministeren: er der overhovedet nogen saglige grunde til at bibeholde denne bestemmelse, eller er det stadig væk kun af rent psykologiske årsager, man holder fast ved den?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Også ved dette forslag kan jeg sige tak til ministeren for, at der er kommet et forslag om at forhøje beløbet. Jeg håber, at vi hurtigt bliver enige om at få det gennemført; det skulle i hvert fald ikke kunne volde de store vanskeligheder.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi tror ikke, at § 28 er af nogen egentlig værdi længere. Vi tror, som det allerede er sagt, at den mere har psykologisk effekt end real effekt. I alt fald tror jeg ikke, at der, når man sætter det op til 110.000 kr., vil være ret mange af de almindelige indkomster, der rammes, idet det jo svarer til næsten det dobbelte i almindelig lønindkomst, hvis man skal sætte privatforbruget til det, som vi almindeligvis beregner. Vi mener, at det mest rigtige ville være at ophæve § 28, men vi må sige, ligesom fremskridtpartiet sagde, at kan vi ikke få det, vi ønsker, så må vi tage det, der er næstbedst. Det er den forbedring, som ministeren har foreslået her, og det vil vi selvfølgelig gå ind for.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det er da rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at § 28 i ligningsloven har en stærkt begrænset anvendelse, og betydningen af den er selvfølgelig til dels psykologisk, men den har jo også den praktiske konsekvens, at en lang række skatterådgivere indretter størrelsen af de afskrivninger, de foretager i det enkelte år, efter eksistensen af § 28 og derfor ikke er i stand til at udnytte afskrivningsmulighederne fuldt ud, hvorfor privatforbruget bliver stort og overstiger indkomsten. Jeg tror, det ville være uheldigt i forhold til den diskussion om nulskatteydere, der oprindeligt blev ført, og som førte til indførelse af denne bestemmelse, hvis vi nu helt afskaffede den.

Jeg vil da gerne medgive hr. Glistrup, at det vil have nogle administrative lettelser af begrænset størrelse til følge, at man ved at forhøje beløbsgrænsen skal beskæftige sig med endnu færre end de få hundrede tilfælde, man i øjeblikket beskæftiger sig med i relation til § 28.

Det er samtidig et svar til fru Marianne Bentsen-Pedersen, der var inde på, hvorfor man skulle have denne nedre grænse. Der kan jo være mange grunde til, at folk får nulindkomst eller noget i den retning, og nogle af dem er, om man så må sige, ud fra enhver moralsk betragtning helt legale. Eksempelvis ville det for alle de landmænd, der er i store vanskeligheder i øjeblikket, være urimeligt, hvis man havde en bestemmelse, der tvang skattevæsenet til at lave forhøjelser